

Uttalelse fra Menighetsrådet i Høybråten, Fossum og Stovner sokn til høringen om «Staten og Den norske kirke – et tydelig skille»:

Menighetsrådet i Høybråten, Fossum og Stovner sokn (MR) i Oslo bispedømme er høringsinstans for Kulturdepartementets (KDs) høring om stat/kirke. Saken ble behandlet i menighetsrådsmøtet 22.10.14, og MR vil uttale følgende (MR-sak 113/14):

1. MR støtter hovedforslaget i reformen om at Den norske kirke (DNK) skilles fra staten som en juridisk person, slik at den blir et eget rettssubjekt med selvstendig rettslig handleevne, har selv rettigheter og forpliktelser.
2. Ressurstilførselen til DNK må sikres under og etter reformen ved lov, forskrift, øremerkede tilskuddsordninger e.l. slik at forsvarlig drift og god standard kan opprettholdes. MR ser det som viktig og ønskelig at staten fortsatt gir bevilgninger til DNK, og at statens bevilgning nå gis som rammetilskudd. MR vil også understreke betydningen av at § 15 i Kirkeloven (KL) beholdes, slik at kommunene fortsatt har økonomisk ansvar for utgifter til kirkebygg, gravplasser, viktige stillinger i lokalmenighetene (kirketjener, klokker, organist o.l. ved hver kirke), driftsutgifter for fellesråd og menighetsråd, kontor, kontorhold o.l. i kirkene. Ettersom det er et beklagelig faktum at også kommunene har en anstrengt økonomi, og at bevilgningene til kirkelige formål ofte blir salderingspost, er det viktig at reformen innebærer sterke føringer/bestemmelser om kommunenes forpliktelser. - Alle slike typer tilskudd bør dessuten justeres i forhold til lønns- og prisvekst.
3. MR støtter understrekningen av at soknet fortsatt er den grunnleggende enhet i DNK (KL § 2), og at det fortsatt vil være arbeidsgiver for sine tilsatte og ha selvstendig økonomi.
4. De lokale soknene/menighetsrådene må sikres reell innflytelse. Det er viktig også i forhold til kirkelig fellesråd, særlig i store byer som Oslo. Når KDs forslag til endring i KL § 14 slår fast at fellesrådet skal utføre en rekke omtalte oppgaver og dessuten de oppgaver som er overlatt det av det enkelte menighetsråd (siste ledd), må det innebære prinsippet om at delegering skjer fra menighetsrådene til fellesrådet, ikke omvendt.
5. Det er en del av soknens styring av egen økonomi at gaver, arv o.l. kan opprettes som fond. Det er derfor uheldig at det i KL § 19 foreslås at kirkefond fortsatt skal forvaltes av kirkelig fellesråd. Dette er problematisk både av hensyn til givne/avelaterne og til menighetsrådenes økonomistyring. I større byer med store fellesråd mister menighetsrådene lett bestemmelsen.
6. Vi støtter at prestene og de tilsatte ved bispedømmekontorene og Kirkerådets sekretariat ikke lenger skal være statlig ansatte, men at Kirkemøtet skal bli øverste arbeidsgiverinstans for disse.
7. Forslaget bærer preg av å være et skritt på veien fram til endelig avklaring av DNKs ordning. Forslaget til ny §15, 5. ledd, sier f.eks. at endringer i den kirkelige inndeling og navn på kirke, sokn, prosti og bispedømme «fastsettes av kongen». Vi oppfatter dette og lignende ledd i kirkeloven (som § 21), som er bevart fra nåværende lov, som uheldig og i strid med den grunnleggende tenkningen i reformen. Forslaget om at dette

kan overlates til bispedømmerrådet i en overgangsperiode, er utilstrekkelig. Det må være normalordningen at slike spørsmål overlates til kirkelige myndigheter.

8. Menighetsrådet gir sin tilslutning til tillegg i § 34 som fastslår at prestedtjenesten skal organiseres slik at prestene kan utøve sin tjeneste i samsvar med ordinasjonens forutsetninger og forpliktelser.
9. I forslaget til KL § 33 er ordningen med tjenestebolig for prester beholdt. Det er viktig for menighetene at presten, ev. en vesentlig del av prestene, bor i menigheten, slik at presten er en del av det lokale menighetsfellesskapet og ikke bare er «på jobb» der. Dette anliggendet må ivaretas i de overveielsene om endring av ordningen som ellers er i gang på politisk nivå.
10. For å sikre stabilitet blant prestene er det viktig at de sikres tilfredsstillende og forutsigbare pensjonsforhold.

17.10.14/KOS